Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

23. Aarg. Nr. 4. *Den 15. November 1873.* Pr.: 6 Sk. pr Expl.

Tale af Præsident Brigham Young,

afholdt i Franklin Cache County den 14de September 1873.

Brødre, vi have beredet Eder en lille Overraskelse ved at komme til Eders By idag. Dette er skeet som Følge af det stormende Vejr, og vi syntes ikke, vi vilde indlade os paa at kjøre fra Soda Springs og til Logan i to Dage. Ved at tage lidt mer Tid var det vor Mening at stoppe i Setlementerne, for derved at have Lejlighed til at holde Forsamlinger. Jeg vil tale til Eder nogle Øjeblikke og vil derpaa trække mig tilbage for at nyde lidt Hvile under Forsamlingen. Jeg føler meget udmattet; dog jeg var ikke ganske vel, da jeg rejste hjemmefra, og vor Reise har været temmelig anstrængende.

De Bemærkninger, som jeg skal gjøre i denne Aftenstund, ville blive angaaende Menneskenes Frelse. Der er nogle faa Punkter, som jeg vil fremlægge for Eder, og som jeg ønsker, at mine Søskende skulle forstaa. Mange af Herrens Hus' Ordinancer maa forrettes i et Tempel, som er opført ene og alene i dette udtrykkelige Øjemed. Men der gives andre Ordinancer, som kunne administreres uden et Tempel, og som I kjende, da I selv have annammet dem. Disse ere: Daab, Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave, hvilken sidste Ordinance bevirker Talen i Tungemaal og Udlæggelsen af samme, Profeti, Helbredelse, Kundskab om Aanderne osv. Vi kunne saaledes erholde mange Velsignelser uden et Tempel. Dog der ere andre Ordinancer, som ikke kunne annammes uden at disse, ifølge den Lov, som Herren har aabenbaret, blive udførte i et Tempel, oprejst alene i denne bestemte Hensigt. For nærværende Tid kunne vi gaa ind i Begavelseshuset og blive døbte for de Døde, annamme vore Tvætninger og Salvelser osv.; thi dér have vi en Døbefont, som er bleven opført og ind-

viet i det Øjemed, at Folk kunne blive døbte til deres Synders Forladelse, for deres Helbred og for deres afdøde Venner. Vi nyde ogsaa den Forrettighed at besegle Kvinder til Mænd uden et Tempel; thi denne Ordinance kan forrettes i Begavelseshuset. Men naar det kommer til andre Beseglings-Ordinancer — Ordinancer, som henhøre til det hellige Præstedømme, som tjene til at sammenknytte Kjæden i Præstedømmet helt fra Fader Adam indtil nu ved at besegle Børnene til deres Forældre osv., da kan ikke dette blive udført uden et Tempel. Vi kunne uden Tempel besegle Kvinder til Mænd, men ikke Mænd til Mænd.

Naar Ordinancerne blive forrettede i Templerne, som skulle oprejses, ville Mænd blive beseglede til deres Fædre og til de Hensovede lige op til Fader Adam. Dette maa udføres, fordi Præstedømmets Kjæde er brudt paa Jorden. Præstedømmet har veget bort fra Folket, hvilket de selv ere Skyld i; thi de overtraadte Lovene, forandrede Stikkene og gjorde en evig Pagt til intet; og Følgen var, at Præstedømmet forlod dem, dog ikke før de havde forladt det. Dette Præstedømme er bleven oprettet igjen; og ved dets Fuldmagt ville vi ved Beseglings-Ordinancen blive sammenlænkede med vore Forfædre, indtil vi skulle danne en fuldkommen Kjæde fra Adam til Scenens Slutning. Denne Ordinance kan ikke administreres andetsteds end i et Tempel; ej heller ville Børn blive beseglede til deres Forældre paa noget andet Sted. En Mand med Hustru komme, for Exempel, ind i denne Kirke, og de have Børn, som ere avlede udenfor Pagten. Deres Ægteskab er ikke anerkjendt af Herren, da det er forrettet uden hans Fuldmagt, og Børnene maa derfor besegles til Forældrene, i modsat Fald kunne de ikke gjøre Fordring paa dem i Evigheden, men de ville ifølge Herrens Visdom og Retfærdighed blive uddelte paa anden Maade. Efterat vort Tempel var oprettet i Nauvoo, lode mange af Brødrene, som havde Børn udenfor Pagten, disse besegle til sig, og Begavelser bleve givne. Efterat Forældre have annammet deres Begavelser og ere blevne beseglede for Tid og Evighed, og de have Børn, som ere avlede i Pagten, da ere disse de retmæssige Arvinger til Guds Rige, og besidde Rigets Nøgler. Børn, som ere avlede førend Forældrene have annammet Pagtens Fylde, maa for at være retmæssige Arvinger til Præstedømmet besegles til dem i et Tempel. Omendskjøndt de i Sandhed kunne annamme deres Begavelser, blive delagtige i Ordinancerne og blive velsignede tilligemed deres Forældre, saa kunne alligevel ikke disse gjøre nogen retmæssig eller lovlig Fordring paa dem, medmindre de ere beseglede til hinanden. Dog, Kjæden vil ikke blive fuldkommen uden Beseglings-Ordinancens Administration.

Jeg vil som en billedlig Fremstilling anføre min egen Faders Familie. Min Fader døde, forinden Begavelserne vare givne. Ingen af hans Børn ere blevne beseglede til ham. Hvis I kunne erindre, I som vare i Nauvoo, saa havde vi det meget travlt i den korte Tid, vi forbleve dér, efterat Templet var bygget. Pøbelen var dér, rede til at ødelægge os; de vare rede til at brænde vore Huse, hvilke Ugjerninger, de havde praktiseret blandt os for længere Tid. Ikke destomindre vi fuldendte ifølge Befalingen, given til Josef, Templet og drog derpaa bort. Vor Tid var derfor meget knap, og vi havde ingen Lejlighed til Ordinancernes Administration. Grundet herpaa bleve ikke min Faders Børn beseglede til ham. Maaske alle hans Sønner maa gaa ind i Evigheden eller i Aandeverdenen, førend

denne Ordinance kan blive udført; dog dette er uden Forskjel, Familiens Efterkommere ville sætte denne Handling i Udførelse, om det ikke sker forend hundrede Aar hen i Fremtiden.

Men denne Ordinance maa udføres en Gang. Dersom alligevel Templet skulde blive fuldendt, førend alle af min Faders Sønner skulle være gaaede hen i Aandeverdenen, ville de forrette denne Ordinance, og som deres Forældres Arvinger være berettigede til at annamme Velsignelsen for deres Fader og Moder. Dette er blot ét Tilfælde; og for at fremstille det i Fuldkommenhed, kunde jeg behøve at anføre Hundreder af Exempler for hvert Tilfælde.

Med Hensyn til Arverettigheden, da ønsker jeg ikke at berøre Noget om denne Gjenstand i Aften. Dette Emne vil behøve paa en mere fuldstændig Maade at tydeliggjøres for Folket, hvis Aarsag jeg for det Nærværende vil forlade det. Dog jeg kan sige saa meget, at vi se, at Herren gjør sit Valg med Hensyn til sine Tjenere i Overensstemmelse med sin egen Villie. Broder Josef Smith, istedetfor at være den Førstefødte af sin Faders Sønner, var den tredie, og dog alligevel er han den virkelige Arving af sin Familie; han er den retmæssige Arving til sin Faders Hus. Det synes for os som om den ældste Søn skulde være den naturlige Arving; men vi se, at Herren gjør sit eget Valg. Angaaende Ordinancernes Forrettelse ere der nogle Spørgsmaal, hvilke jeg ønsker at besvare. Nogle Brødre her ere ængstelige for at vide, om de kunne annamme Begavelse for deres Sønner eller Døtre. Nej de kunne ikke, forinden vi have et Tempel; men de kunne, hvad der angaar Daab og Besegling, udføre Ordinancerne. En Mand kan lade sig døbe for en Søn, som døde uden at høre Evangeliet. Og paa samme Maade kan en Moder lade sig døbe for en Datter. Antag om en Mand har en Søn, som han ønsker skal besegles til en Kvinde. Dersom den unge Kvinde, der er udkaaret som Hustru er død, og hun har en Moder eller anden kvindelig Slægtning i Kirken, da er en saadan Moder eller Slægtning den rette Arving, og Moderen eller Slægtningen kunne saaledes handle i Beseglings-Ordinancen for den Afdøde. Men hvis den afdøde Kvinde ikke har nogen kvindelig Slægtning i Kirken til at være hendes Stedfortræder, da kan den unge Mands Moder lade sig døbe for hende og handle i hendes Sted ved Beseglingen. Vi kunne forrette disse Ordinancer, førend Templet bliver bygget; men Ingen kan erholde Begavelse for en Anden, indtil et Tempel bliver opført, hvori disse Ordinancer skulle administreres. Vi forrette Ordinancerne i Overensstemmelse med Lovens Bydende. Og i Sandhed vi burde have udført disse Handlinger for lang Tid siden, hvis vi havde været lydige. Vi skulde havt Templer til disse Ordinancers Administration. Dog vore Brødre og Søstre have for det Nærværende Lejlighed til at gaa i Daab for deres Venner, og disse Venner kunne blive beseglede.

For Exempel, en Mand med sin Hustru annamme Evangeliet. Manden siger: „Min Fader og Moder vare gode Folk, og jeg kunde ønske at forrette for dem." „Godt, har De nogen anden Ven i Kirken?" „Ingen af min Familie er i Kirken foruden mig og min Hustru." Hustruen er ikke den kjødelige Slægtning, hvis Aarsag hun ikke i Virkelighed er den rette Person; men hun kan alligevel blive beskikket som Arving; og Hustruen kan forrette for sin Mands Moder, hvis der ikke gives nogen Slægtning eller kjødelig Søster i Kirken, som kan være

Stedfortræder. Men dersom denne Mand har en kjødelig Søster i Evangeliet, da er det hendes Forrettighed og Pligt, som Datter af de afdøde Forældre at gaa og forrette for dem — at blive døbt for dem og derpaa beseglet til Broderen, hvilke begge skulle handle paa Forældrenes Vegne ved denne Ordinances Udførelse. Eller hvis denne Mand og Hustru have en Datter, som er gammel nok til at forrette for sin Bedstemoder, da er hun, som den kjødelige Slægtning, den rette Arving og kan handle paa sin Bedstemoders Vegne, men i modsat Fald kan Hustruen indsættes som Arving.

Jeg ønsker at sige nogle faa Ord med Hensyn til andre Virkninger. Herren fordrer Lydighed mod den Lov, han har aabenbaret. Jeg kjender ikke en Ordinance, medmindre der staa Love i Forbindelse med den; og de Hellige kunne ikke, dersom de vise Ligegyldighed mod disse, vente at blive velsignede, som om de overholdt dem. Det forlanges af os, at vi skulle tro paa Gud som vor Fader og paa vor Herre Jesum Kristum som vor Frelser; der forlanges, at vi skulle omvende os fra vore Synder, og da have vi det Privilegium, formedelst Daaben som er Døren, at komme i Guds Rige. Der er en anden Befaling, som Herren har givet, nemlig: Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave, paa det at hans Børn maa annamme de Gaver og Kræfter, som han har bestemt for dem. Men hvis vi ikke lade os døbe til vore Synders Forladelse, ere vi ikke berettigede til andre Velsignelser. Dersom vi ikke tro paa den første Ordinance, kunne vi heller ikke blive delagtige i de andre. Hvis vi ikke gaa hen og blive døbte til vore Synders Forladelse, ere vi aldeles uberettigede til at annamme den Hellig-Aand eller dens Velsignelser, der ere grundede paa de himmelske Love og Forlangender til Herrens Børn. Nu ville vi fremlægge et Spørgsmaal med Hensyn til disse Forlangender. „Kjende I Loven? Burde I overholde Loven?“ Ja visselig I kjende den af Pagtens Bog, som er en Lærdomsbog for os, og af det Gamle og Ny Testamente, hvilke ere Grundvolden, og som indeholde de første Love, der vare givne. Vi have disse Bøger i vor Besiddelse. Og endvidere have vi Mormons Bog, som indeholder de samme Lærdomme og Frelsningsplanen, som Herren ønsker, at Verden skal lytte til. Pagtens Bog er skjænket til de Sidste-Dages Hellige i den udtrykkelige Hensigt at vejlede dem i deres daglige Vandel og Gjerning.

Der forlanges af de Hellige, at de skulle komme i Forsamling hver Søndag. Hvormange ere der, som komme til Forsamlingerne, som angre deres Fejl og bekjende dem, som tage Del i Herrens Nadvere, og som ved disse Handlinger bevise, at de ere sande Troende? Helligholde vi Sabbaten, Brødre og Søstre? Handle vi i Retfærdighed, den Ene med den Anden? thi disse Ting forlanges af os. Vandre vi i Ydmyghed for Herren? Tillade vi os selv at tale ilde om Herrens Salvede? Tillade vi os selv at tage Guds Navn forfængelig? thi det er sandelig skrevet, at dette skulde vi ikke gjøre; ejheller skulde vi sige falsk Vidnesbyrd, lyve eller bedrage osv. Alle disse Befalinger gjælde os. Der forlanges af os, at vi skulle handle retfærdig og være ærlige, den Ene mod den Anden; og alle disse Befalinger, som jeg ikke behøver at gjentage for Eder, ere I ved Læsning blevne bekjendte med, og I forstaa dem. Dersom vi nu efterleve de Bud og Befalinger, som Herren har givet os, ere vi saa berettigede til Guds Riges Velsignelser? Ja, hvis vi iagttage hans Forskrifter og efterleve dem,

da ere vi berettigedede til hans Velsignelser. Ere vi berettigede til dem, dersom vi ikke overholde hans Befalinger? Nej, ingenlunde.

Brødrene gaa og annamme deres Begavelser, og erholde en Anbefaling for denne Anledning at have Adgang til Herrens Hus. Men hvis vi nu gaa til Bispoppen for at faa nøjagtig Underretning angaaende disse Brødre, hvad vil saa Svaret blive? „Betaler denne Broder sin Tiende? Er han trofast og flittig?" „Ja nogenlunde." „Er han ærlig i sin Handel?" „Ja, jeg antager, at han mener at gjøre Ret." „Taler han altid Sandhed?" „Nej strengt taget kan jeg ikke sige, at han gjør det." „Nyder han nogen Gang Spiritus?" „Ja undertiden." „Tager han Guds Navn forfængelig?" „Ja, jeg ved ikke; dog jeg har hørt ham bande undertiden." „Lever han i Uenighed med sin Hustru?" „Jeg ved ikke, men jeg forstaar alligevel, at de leve ikke saa ganske lykkelig tilsammen." Er denne Mand berettiget til Herrens Velsignelser? Han betaler ganske lidt Tiende; men lover at erlægge den tilfulde; og Bispoppen siger: „Han har nu for længere Tid plaget mig for en Anbefaling." „Men hvorfor gav De ham den saa?" Jeg vil selv svare herpaa. „For at blive fri for ham og hans Plageri." Dette er Svaret. Nu, spørg Eder selv, mine Søskende, er en saadan Mand berettiget til de Velsignelser, som Herren har bestemt for sine trofaste Børn?

Vær trofaste og vis Lydighed til de faa Ord, jeg har sagt Eder angaaende Ordinancerne osv. Jeg har ikke talt ret meget, men det er nok for denne Gang. Jeg siger til Eder, maa Herren velsigne Eder, og maa Fred være over Eder. Jeg er glad ved at være istand til at være her tilstede og ved, at der ere Andre tilstede, som vilde tale til Eder. Ærlig talt, saa føler jeg ikke vel ved at høre, at Saadanne, som foregive sig selv at være Sidste-Dages Hellige, ikke leve op til deres Pligter og Herrens Befalinger. Men naar jeg hører om Mænd og Kvinder, som efterleve de Bud og leve op til de Privilegier, som Herren har skjænket dem, da elsker jeg dem, jeg glæder mig ved dem; og jeg kan sige, at min Bøn er altid til Gud for de Sidste-Dages Hellige, at han maa velsigne og bevare os og tilsidst frelse os i sit Rige. Dette er min Bøn, og maa Herren velsigne Eder, Amen.

„Mormonerne."

Vi optage det Følgende fra S. F. Chronicle:

„For omtrent tredive Aar siden kom et Selskab af „Mormoner", uddrevne fra Nauvoo i Illinois, til Store Saltsødalen, hvor de søgte et Tilflugtssted, og som dengang var et ubekjendt Øde. Rejsende over Bjerge og Ørkener og undergivne Mangler og Møjsommeligheder, søgte disse Tilhængere af en fremmed Religion sig et Opholdssted i Dalene og Passene mellem disse Bjerge. At de havde fast For-

trøstning til deres Ledere, at de troede paa dem som Profeter, og besade fuld Tillid til Læresætningerne i deres ny Tro, beviste de noksom derved, at de blindthen fulgte dem til det forjættede Land. Store Saltsødalen var dengang en vild Prærie, over hvilken Indianerne strejfede, og hvor de vilde Dyr havde deres Tilholdssteder. Her var det, at „Mormonerne“ nedsatte sig.

Bjergenes klare og sprudlende Vandstrømme anvendte de til at vande og frugtbargjøre deres Marker. De pløjede og plantede, og en rig Høst belønnede deres Stræben. I Bjergene udhuggede de Granit, hvoraf de opførte deres Huse og Templer. Ulærde og indsamlede fra de Fattige og Uvidende blandt Nationerne, begyndte de at opføre Skolehuse for Underviisningens Fremme. Stadig forøgende deres Antal formedelst Indvandring og af naturlige Aarsager lagde de snart Grundvolden til et stort Samfund. Formedelst Flid havde de Fremgang og grundet paa Nøjsomhed voxte de i Velstand. Deres Flokke og Kvæg bleve forøgede; og deres Hjem bleve udbredte til de nærliggende Dale. Ved Saltsøen opblomstrede en stor og smuk By, hvor Lov og Orden ere herskende. Hvad Sikkerhed og Beskyttelse for Liv og Ejendomme angaar, findes der ikke en Stad i hele Amerika, som kan stilles ved Siden af Salt Lake City. Der gives ingen Stad i Verden af dens Størrelse, der har et bedre Politi, hvor der er mindre Forbrydelse, mindre Prostitution, mindre Fattigdom og Elendighed, mindre Drukkenskab og mindre Spillehuse end i Salt Lake City. Ejheller findes der noget Land, som i Lighed med Utah Territorium, saa stadig kan forskaffe Beskjæftigelse for den Arbejdsløse. En Jernbane, som Territoriets Indvaanere selv have anlagt, forbinder dem med den store Pacificbane; og et helt System af Jernbaner og Kjøreveje gjennemkrydse alle de nærliggende Dale og Passer og naa lige til Bjergene. Indbyggerne er et flittigt, fremadskridende og nøjsomt Folk. Der voxe ingen kæmpemæssige eller overskyggende Rigdomme ud af deres Samfundsorden; dog, der gives heller ingen Fattig blandt dem, der behøver at hungre ihjel af Mangel paa Fortjeneste. Der er ingen Kvinde, som formedelst Nød er forbunden til at bedrive Prostitution eller nogen anden Forbrydelse i deres Midte. Ingen Klasse af Lediggængere, som grundet paa Dovenskab fremvoxe i Laster og Forbrydelser, findes i deres Midte.

Dette Folk have ikke i Egenkjærlighed nedsat sig for selv at nyde deres Bekvemmeligheder og Goder; men de have organiseret et vedvarende Emigrationssystem, hvilket er en Del af deres Religion, for at udfri de Fattige og deres Slægtninge og Venner fra Nationerne, paa det disse maa have Lejlighed til i Forening med dem at nyde deres ny Hjems Frihed og Overflødighed. Vi ønske ikke at berøre de forbryderske Handlinger, som deres Fjender anklage dem for. Det er ikke vor Mening i denne Artikel at forsøge paa at forsvare Opdagelsen af Mormons Bog, som der ikke desmindre er megen Sandsynlighed for er oversat fra Metalpladerne; men vi ville simpelthen bede andre Troesbekjendelser at mærke sig de praktiske Resultater af de mormonske Lærdomme, og spørge dem, om de ikke kunne se Exempler, der vare værd Efterlignelse. Vi have seet i vort eget og i andre Lande prægtige Mindesmærker om den kristne Kunst, storartede arkitektoniske Bygningsværker, Katedraler, Moskér og Templer med høje Taarne og Spir, Kunstværker, udstyrede med de kostligste Forsiringer af Marmor og Eg samt de rigeste Ornamenter af alle Slags; og dog under Skyggen af disse kæmpemæssige Værker,

opførte til Ære for de Kristnes Gud, og under Lyden af den andagtsfulde Tilbedelse have vi seet Forbrydelser, Fattigdom, Undertrykkelse og, kort sagt, Elendighed af ethvert Slags. I England se vi den gruopvækkende, udtærede Fattigdom, i Amerika udstrakte Strækninger af udyrket Land. Fra England se hungrige Øjne graadigen over til vor frugtbare Jordbund, og vort Land vilde ønske dem velkomne som Nybyggere. Dog alligevel, omendskjøndt begge Nationer besidde Skibe i Mængde, gjøre hverken Kirke eller Regjering Noget for at hjælpe deres Medmennesker ud til et Land, hvor de kunde erhverve deres gode Udkomme og ikke behøve at lide Mangel.

I alle kristne Lande se vi Kvinder, der ere udstødte af Samfundet og forladte af baade Gud og Mennesker. I San Francisko, hvor der forefindes saa mange elegante og pragtfuldt udsmykkede Kirker, hvor der gives saa mange lærde og vellønnede Gejstlige, saa stræng Iagttagelse af Sabbaten og saa megen højtidelig Pomp ved Gudstjenesten, bemærker man desuagtet den største Nød og Elendighed. Liden eller ingen Hjælp ydes den Fattige og Fortvivlede, ingen Opmuntring skjænkes den Faldne. Naar man betragter denne Tingenes Tilstand maa man i Sandhed forundres, at der fra saadan en tvivlsom Religion, som Mormonismen kan flyde saa meget Godt. * * * Dersom saa mange Goder kunne frembringes af et falskt System, hvilke underfulde Resultater maatte ikke da kunne fremkomme under Indflydelsen af en højere Civilisation og renere Sædelære, hvis den samme Iver og Energi var den herskende, som har karakteriseret Tilhængerne af denne * * * absurde Religion."

Forberedelse til et Angreb paa „Mormonerne".

Der bekjendtgjøres fra Washington, at Forholdsregler ere tagne for et nyt Angreb paa „Mormonismen", saa snart som Kongressen aabnes. Dette er maaske meget godt; thi at have mere end én Hustru i et Land som dette, hvis ophøjede Moralitet er saa almindelig bekjendt, er et forargeligt Princip, som ubetinget burde udryddes. Ikke desmindre, der er en vis Tid for Alting; og det er et stort Spørgsmaal, om der ikke gives andre Onder, paa hvilke egentlig Opmærksomheden først skulde rettes, inden man tog fat paa denne anstødelige Tingenes Tilstand, at to eller flere Hustruer tilhøre én Mand.

Affærernes Tilstand i Syden, hvor saavel kommercielle som industrielle Midler i en stor Maalestok ere i en forvirret Tilstand, og hvor uvidende Negre og skurkagtige Hvide holde Magtens Tømme og plyndre Folket, ere Ting, som Mange vilde anse af mere Vigtighed end Flerkoneriet, og derfor burde Opmærksomheden først henledes i denne Retning.

Der gives Mange, som maa tænke, at saa rædsomt det end maa lyde at have flere Svigermødre, saa er det dog ikke fuldt saa slet som al den Fordærvelse, der er saa fremherskende i alle Grene af Mr. Grants Administration, hvor det største Svindleri gaar i Svang fra den Højeste til den Laveste, der i Lighed med Harper af Springfield trække sig tilbage med den kjønne Sum 100,000 Dollars (?) Saa afskylig som det høres, at en Mand har mere end én Kone, saa er det visselig ikke værre, end Autoriteternes Røverier paa de offentlige Midler og Tilværelsen af Kredit Mobiliers Operationer, samt den skrigende, aabenlyse og skammelige Kjæltringagtighed, som gjennemtrænger Administrationen i det Hele fra de højeste Embeder til det mest ydmyge Postaabneri i Landet. Dog om en Patient lider af mere end én Sygdom, vilde det ikke være vist af Lægen kun at henvende sin Opmærksomhed paa den ene og lade den anden være. Derfor, Noget maa gjøres ved disse Ting.

Der gjøres saa mange Spørgsmaal om en Reform, at Kongressen maa gjøre Noget. Den vil sandsynligvis ikke være istand til at erstatte det begaaede Svindleri; den vil ikke forsøge paa at rense Kollektørembederne; den vil ikke forsøge at helbrede de skrigende Onder som herske i Syden; den vil ikke arbejde for at modvirke Væxten af denne uhyre, eneherskende Toldtarif, som suger Blodet af Nationen lig en Vampyr; men den kan og vil sandsynligvis gjøre et kraftigt Forsøg paa at udslette de fremherskende Onder i „Mormonismen".

Der findes blandt Utahs Bjerge en Koloni, som nedsatte sig i en øde Ørken og dannede den til et Eden. De aabnede et Territorium paa et Sted, som forhen ansaaes at være aldeles værdiløst, men som nu er det rigeste og mest lovende Land i hele Amerika. Dette Folk anlagde Jernbaner og oprettede mangehaande Industrigrene. De tilintetgjorde Drikkehusene, og man saa forgjæves i deres Midte efter et ilde berygtet Hus; de vare ikke besværede af Indianerne, og daglig forøgede de vort Lands Folkemængde ved Indvandring af fremmede Landes Indvaanere, der ingenlunde vare af de daarlige Karakterer. Men, o Gru! som en udsprungen Aflægger af alt dette fremkom der, at mange af dem tillode sig at have mere end én Hustru. Og nu maa de fornyes. Enten maa de opgive Polygamiet eller ogsaa udvandre. Dette sker ikke fordi, at Nogen ønsker deres Land eller Besiddelser; men er ene og alene grundet paa, at de højværdige Moralister, der ere forbundne med Mr. Grants pletfri Administration, ikke uden Gysen kunne være Vidner til dette skrækkelige Flerkoneri, hvis Aarsag de e e bestemte paa at have det udryddet.

Chicago Times.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15. November.

Lidt fra Utah.

Ifølge Nyheder fra Utah lære vi, at Tilstanden blandt de Hellige er opmuntrende. Aarets Afgrøde har været rig, og Zion gjør Fremgang i alle Henseender. Herren velsigner Landet, og det frembringer i al Overflod af Fornødenheder til de Helliges timelige Forbrug. Alle Foretagender, saavel kommersielle som industrielle, trives og ere begunstigede med Held. By efter By opblomstre. Vore Søskende hjemsamles og nedsætte sig i Territoriet, som udvides i alle Retninger. De Helliges Antal forøges i en betydelig Grad. De Trofaste udfries fra Nationerne, og Guds Rige voxer og tiltager i Storhed og Magt blandt Ephraims Dale. Skoler og Templer oprettes i deres Midte til Herrens Ære og til hans Børns Forfremmelse i alle ædle og nyttige Kundskaber. Herrens Profeter og Apostler ere utrættelige i at opmuntre Zions Børn til at efterleve Guds Bud og Lærdomme, som ere skjænkede til dem i disse sidste Dage.

Arbejdet paa Templet i Salt Lake City fortsættes med ustandselig Iver og med stor Arbejdsstyrke. Mange Lettelser ere vundne ved dette kæmpemæssige Værk grundet paa, at der nu gaar Jernbane lige op til Stenbruddene i Bjergene, af hvilke uhyre Blokke udhugges, som dernæst ved Hjælp af Jernbanen kjøres lige til Templets Byggegrund. De Hellige ere flittige som Bien i at opbygge Herrens Zion og leve i uforstyrret Ro og Fred, naar man undtager en Del Ulemper, som de have med deres „kristne" Venner, der ere meget ivrige i at indføre deres Samfunds saa højpriste og desværre saa udbredte „Civilisation", saasom: Drikke- og Spillehuse samt andre for dem tiltrækkende Institutioner, hvis Virkning og Indflydelse til alt Uheld for disse „Civilisationens" Haandhævere ikke stemme overens med de Sidste-Dages Helliges Tro og Lærdomme. Grundet herpaa komme disse „Civiliserede" ofte i Kontakt med de Hellige, der ønske at tilintetgjøre saadanne Institutioner, som ifølge deres Religion ikke tjene til noget Godt, men derimod til at bringe Død og Fordømmelse over Menneskeheden. Disse „kristne" Venner optræde paa forskjellige Maader blandt Herrens Folk, i hvis Land de desværre besidde uhindret Frihed til at bevæge sig. Nogle optræde som Bedragere, Andre som Tyve og atter Andre som Mordere, og man bemærker ofte, at den ene „kristne" Broder, i Særdeleshed findet dette Sted i Amerika, ikke nærer stor Betænkelighed ved paa en voldsom Maade at forkorte den andens Levedage.

Ifølge de amerikanske Aviser vil i dette Aar Utah-Spørgsmaalet atter komme paa Bane i Kongressen. De Forenede Staters Autoriteter, som absolut ville de Sidste-Dages Hellige tillivs, have vistnok taget snilde Forholdsregler for at sætte deres Planer i Udførelse; men vi haabe, at disse maa faa den samme Ende nu

som før, og at Herren vil styre Alt til det Bedste for sine Børn. Flerkoneriet er en Torn i Øjet paa disse i alle Henseender vistnok moralske Personligheder, som i deres Sædelære dog ikke gaa videre end at priviligere mindst 20,000 prostituerede Kvinder til at have Sæde i deres umiddelbare Nærhed i Amerikas Metropolis (!) Af allehaande Forbrydelser, saasom Mord, Hor, Tyveri, Bedrageri og Svindleri, af hvilke den Sidstnævnte udøves i en ganske utrolig Grad, er dog Polygamiet efter deres Anskuelse den værste, hvis Aarsag denne Institution, dersom deres Villie faar Fremgang, baade maa og skal udryddes. Dog vort Haab er, at Herren nu som forhen maa tilintetgjøre alle deres Planer og Anslag for at skade hans Folk og lægge Hindringer i Vejen for hans vise Hensigters Udførelse. Israels Gud lever og vil altid være sine Børns Værn mod alle Farer og Trængsler, som skulde ophobe sig omkring dem.

Korrespondance.

Amerika.

Salt Lake City, den 30te Septbr. 1873.

Præsident C. G. Larsen.

Kjære Broder.

Igaar havde vi den Fornøjelse at modtage det andet Kompagni af dette Aars Emigration fra Skandinavien. En hel Del skiltes fra Kompagniet i Ogden for at sprede sig blandt Slægt og Venner i det nordlige Utah, medens Resten bliver i City eller drager Syd paa. Dette Selskab har havt en længere Rejse end sædvanlig. De afgik fra Liverpool den 3die dennes, men allerede et Par Dage efter gik Maskinen i Stykker, hvilket forsinkede den endel. Ved Sable Island (Sabeløen) 700 engl. Mile fra New York bleve de siddende fast i en Sandbanke, som tvang Kaptainen til at kaste endel Jern, Telegraftraad og andre tunge Sager til en Værdi af 40,000 Dollars overbord, hvilket i Forening med det indtrædende Højvande løftede „Wyoming" af efter sex Timers Ophold. En Baad med sex Mand, som sattes ud for at søge til Land efter Hjælp, kom ikke tilbage, men da Vejret var gunstig og Søen rolig, tror man sikkert, at de ere komne vel beholdne i Land eller ombord paa et andet Fartøj. Intet af Emigranternes Bagage blev ved denne Lejlighed kastet overbord. Under deres Ophold i New York erfarede de, at et andet Skib med Emigranter var stødt paa i samme Omegn og forliist. Hvorvidt dette er Tilfælde, kan jeg ikke sige, thi man læser om saa mange Skibbrud paa Havet, paa Floderne og Indsøerne, foraarsaget ved Grundstødning, Paasejling, Explosion osv., samt om saa mange forfærdelige Jernbaneulykker, at det er plat umulig at huske hvad man læser. I alt Fald have de Hellige al Grund til at være Forsynet taknemmelig for dets Beskyttelse, thi i de 30 Aar, vore Emigranter have sejlet fra Europa er ikke et

af vore Skibe forulykket, ejheller noget Jernbanetog kommet til Skade. Forøvrig var det sidste Kompagnies Rejse heldig; to danske Børn døde og to fødtes, saa Tallet holdt sig. De ankom til New York Lørdagen den 20de; men gik ikke i Land før næste Dag, og samme Eftermiddag forlode de Skrækkens By og fortsatte Rejsen til „Zion i Vest." Jeg sagde Skrækkens By, thi netop i de Dage udbrød den vanvittige Penge-Skræk, hvorved flere ansete Banker maatte lukke. Bladene ere fulde af Falitter og Suspensioner i den sidste Uge over det hele Land, ja vel ogsaa i Europa paa sine Steder. I Utah derimod røg Ingen i Lyset, med Undtagelse af en Hedningebank, som var nødt til at lukke. Vor velsignede „Ring" søgte strax at benytte Lejligheden ved at foranstalte et Stormløb paa vore Institutioner og udbrede Paniken her, men Udbetalingerne skete i Massevis med den venligste Mine af Verden, indtil Folket indsaa, at der var ingen Fare paafærde. — Hele Ulykken opstod, paastaaes der, ved urimelige Spekulationer i Jernbaner, navnlig i den nordlige Pacifik-Bane, der stemples som en storartet Svindel; men Bankører og Pengemænd have jo som bekjendt en anden Maalestok for Ærlighed end andre smaa Folk.

Tempelarbejdet har skredet rask frem i Sommer, og de anselige Mure af kunstig huggen Granit hæve sig allerede til en imponerende Højde. Jernbanen forlænges med Energi til Provo, og de smalsporede Baner op til Bjergene Vest og Øst skride ogsaa rask fremad. Der har dog ikke været saa godt om Arbejde her i Territoriet i Aar som ifjor, men der bygges alligevel endel. Høsten er meget god over hele Landet, og vi have som et Folk den bedste Grund til at være Vorherre taknemlige for hans kjærlige Omhu. — Jeg agter om en kort Tid at begynde Udgivelsen af et dansk Ugeblad her i Byen, Noget jeg har havt Tilbøjelighed til i mange Aar, men som ikke er bleven realiseret; nu tegner Omstændighederne sig bedre derfor, og jeg hører kun glædelige Ytringer af vore Landsmænd i denne Anledning fra alle Kanter. De have længe følt Savnet af et Organ i deres eget Sprog, og vi nære de bedste Forhaabninger om et saadant Foretagendes gavnlige Indflydelse baade herhjemme og nede i Staterne. Med venlig Hilsen til Dem og alle Brødrene i Deres Omgivelse tegner jeg mig

Deres Broder i den ny og evige Pagt

P. O. Thomassen.

Spring City, den 25de Septbr. 1873.

Præsident C. G. Larsen.

Kjære Broder.

Jeg har for længe siden modtaget Deres Brev af 3die Juli sidstleden og var glad ved at erfare, at Deres Helbred var god og at Alt var vel med Dem. Grundet paa Travlhed har jeg ikke skrevet før, men da Høtiden og Høsten nu er tilende i dette Aar, saa er Tiden for Landmanden ikke fuldt saa kostbar, hvis Aarsag jeg vil ofre en liden Del af den til at fortælle Dem lidt Nyt og Gammelt.

Jeg vil først berette, at Deres Familie befinder sig vel. Det Samme kan jeg sige om min Familie. Den nærværende Høst, saavidt jeg kan skjønne, er noget under en middelmaadig; og efter min Mening skriver dette sig fra

det kolde Foraar og en langvarig Tørke i Midten af Sommeren; thi i omtrent 3 Maaneder faldt der ikke en Draabe Regn. Dog faa Dage efter at Høslaaten tog sin Begyndelsen (Først i August) faldt der Regn i Overflodighed, hvilket har bidraget Sit til, at Kartoffelavlen har Udsigt til at blive lovende, thi Vandstrømmene fra Bjergene, med hvilke vi vandede Markerne, havde indskrænket sig betydelig, endog i den Grad, at meget af Sæden, saasom Hvede, Havre og Byg led Mangel. Dette foraarsagede ikke lidet Tab, og fra nogle Sider betydelig Misfornøjelse over de store og udstrakte Marker, som i de senere Aar ere udlagte baade i vor By og i nogle af Nabobyerne. Men takket være Herren, som har velsignet Landmandens Arbejde, saa har Jorden frembragt tilstrækkelig Grøde til hans Børns Underhold, thi her er alligevel i Overflod, om vi anvende det paa en vis Maade, og noget til at udføre samt til at føde den Fremmede og Emigranten med.

Sæden er for Nærværende i en meget lav Pris og ingen Afsætning. En Bushel Hvede vil neppe bringe 75 Cents. I Sanpete og Pioche Marked er der flaut paa Grund af Bjergværksdriftens Standsning, som er foraarsaget ved Lovstrid mellem de forskjellige Partier som eje Gruberne.

Flere nye Høst- og Hø-Maskiner ere kjøbte og bragte til Spring City i denne Sommer, som har lettet det haarde Arbejde betydelig. Man saa næsten Ingen bruge den gammeldags Methode at slaa og høste paa, nemlig den forældede Lee med Drag, dreven med Armskraft; men istedetfor dette kunde man overalt se Maskiner fælde det paa Engene tætte Græs og meje den stolte Sæd paa Maskine, dreven ved Kraften af den ædle Hest, medens Kusken meget magelig kunde sidde paa et blødt Sæde og høste fra 7 til 8 Acres om Dagen.

Broder A. Thomsen og jeg kjøbte en Maskine af Russels Konstruktion, med hvilken vi tilsammen have høstet og slaaet over 150 Acres. Præsident O. Hyde tilligemed Hjemme-Missionærerne have afholdt 2 Dages Forsamlinger i alle Settlementer i San Pete. Præsident Hyde udvalgte adskillige Hjemme-Missionærer i Landet til at virke i Forening med disse som tidligere vare kaldte. Blandt disse var jeg. Idet jeg besøger de forskjellige Byer, da er det ikke sjelden, at dette Spørgsmaal bliver mig givet: „Hvorledes har Deres Broder det i Danmark?" og det er almindelig ledsaget med andre Bemærkninger, som udvise, at De har vundet Manges Hjerter og varme Interesser. Grundet herpaa kan De leve i dette trøstefulde Haab, at mange ere de Bønner, der opsendes til vor fælles Fader for Deres Velfærd af de Oprigtige og Trofaste, som ogsaa tillige sender Dem mange kjærlige Hilsener.

Jeg gjorde et behageligt Bekjendtskab med Biskop K. Petersen i Ephraim, Deres Forgjænger, for lidt mere end en Uge siden, da jeg tilligemed Broder Alfred vare dér paa en Missions-Tur, hvor vi havde nogle gode og oplivende Forsamlinger og tillige Lejlighed til at høre Biskoppens besindige og fornuftige Raad til Folket og til de Unge i Særdeleshed,

Det er Bestemmelsen at forfærdige vort Forsamlingslokale i dette Efteraar; flere tusinde Fod Brædder ere i dette Øjemed udtagne af Canal Kanyon, hvor vi i den første Del af Sommeren arbejdede og forbedrede Vejen.

Jeg maa nu afbryde for denne Gang i det Haab at disse Linier maa træffe Dem ved god Helbred og i Nydelsen af

Herrens Aand og Kraft. De bedes at hilse de Hellige fra mig, og maa Herren velsigne Dem i Udførelsen af Deres ansvarsfulde Kald er min bestandige Bøn.

Modtag en venlig Hilsen tilligemed Brødrene fra Deres Broder

Lauritz Larsen.

Konferencemødet i Stokholm,

den 11te og 12te Oktober 1873.

Konferencens Præsident Math. Nilson, Missionspræsident C. G. Larsen, det meste af det lokale Præstedømme tilligemed mange Hellige og Fremmede være tilstede ved Forsamlingerne.

Missionærerne aflagde Rapport om Tilstanden blandt de Hellige i deres forskjellige Virkekredse. Ifølge deres Vidnesbyrd vare de Hellige for største Delen meget nidkjære i Evangeliet og i Udførelsen af deres Pligter. Paa den nordre Del af Missionen var Folket mere eller mindre dødt og ligegyldig for Herrens Frelsningsplan, men i de andre Egne havde den gjort opmuntrende Fremgang. Udsigterne for Evangeliets Udbredelse vare gode. Øvrighederne tillade Missionærerne uhindrede at prædike saa meget, de ere istand til at overkomme. Der hersker ingen Forfølgelse af nogen Betydning. Den bedste Fred og Opmærksomhed raader i alle Forsamlinger. Brødrene vare glade ved at være værdige til at udsprede Kundskab og Lys blandt deres Medmennesker, som sukkede under Mørkets og Traditionens Aag.

Præsident Larsen fremstod og tilkjendegav sin Glæde ved at samles med de Hellige i Stokholm. Han haabede, at Forsamlingerne maatte tjene til Opbyggelse og Glæde for alle de Tilstedeværende. Talte om, at han havde været til Konferencen i Norge og havt mange ret opmuntrende Forsamlinger. Hentydede til den Tid, da Brødrene i Norge samt paa mange andre Steder vare blevne straffede med Vand og Brød, fordi de forkyndte Kristi Lære. Atter Andre bleve for Evangeliets Forkyndelses Skyld ilde mishandlede af Pøbelen, som ofte bleve ophidsede af dem, der vare Folkets Lærere og Ledere, til at forfølge os. Talede derpaa om den Handlefrihed, som Gud havde givet Mennesket, og ansaa det af væsentlig Vigtighed, at Menneskene undersøger Sandheden for sig selv og ikke holde Kjød for deres Arm. Hans Vidnesbyrd var, at Engle have besøgt Jorden, og deres Røst lyder til alle Jordens Nationer, at de skulle berede sig for Kristi anden Tilkommelse. Bevidnede, at Brigham Young er en Guds Profet; thi Frugterne af hans Arbejde bevise det. Sagde, at omtrent 16,000 af vore fattige Søskende vare udfriede fra disse Lande, og at flere berede sig for at uddrage herfra. Dette profeterede Josef Smith for omtrent 40 Aar siden. Derpaa formanede han de Hellige til at være trofaste og iagttage deres Pligter, saa vilde Herren velsigne dem. Sluttede med at nedbede Herrens Aand og Velsignelse over Forsamlingen.

Kirkens Autoriteter bleve foreslaaede

til Opholdelse tilligemed de Hellige indbyrdes, hvilket Forslag blev enstemmig vedtaget.

Konferencepræsident Nilson gav Rapport om Tilstanden i Konferencen. Siden sidst afholdte Konference vare 118 Personer indlemmede i Kirken ved Daab. Omtrent 127 havde emigreret. De Helliges Antal i Konferencen beløb sig til 708 Personer. Derpaa udtrykte han sin Glæde over den gode Aand og Enighed, som herskede blandt baade Præstedømmet og de Hellige, Sagde, at Herren vilde udøse sine Velsignelser over Enhver, som holdt hans Befalinger. Derpaa bleve nogle Forandringer foretagne med Hensyn til det lokale Præstedømme.

Der gaves Forstanderne i de forskjellige Grene Lejlighed til at tale. Nogle af dem havde missionæret fra 6 til 10 Aar, og de vare taknemmelige til Herren for dette Privilegium. En fuldkommen Fred og Opmærksomhed var den herskende under alle Forsamlingerne.

Konferencen sluttedes til ubestemt Tid.

C. A. Eklund.
Skriver.

Lidt af vor Kirkes Historie.

(Fra „Millennial Star").

(Fortsat).

Pøbelens Forfølgelser vare ikke alene indskrænkede til Medlemmerne af Kirken; men de, som begunstigede de Hellige og ønskede, at de skulde have deres Rettigheder, maatte ogsaa føle dem. Fredsdommer Backenstos, ovenfor omtalt som venligsindet mod de Hellige kom ridende til Nauvoo den 16de September i stor Hast og meget oprørt. Den foregaaende Dag var han af Pøbelen bleven uddreven fra sit Hjem i Carthage, fra hvilket Sted han havde flygtet til Warsaw og søgt Skjul for Natten. Dér var han kommen til Kundskab om, at Pøbelen vare meget forbitrede paa ham for hans Forsøg paa at hindre dem i deres Mordbrænderier, og at de havde besluttet, hvis mulig, at tage hans Liv, og som en Kjendsgjerning, at de havde lagt en Plan til at passe ham op paa Vejen til Nauvoo og dér myrde ham. Ved hans Opbrud den næste Morgen fik han en Mand til at ledsage sig et Stykke paa Vejen. Fredsdommeren havde netop skilt sig ved sin Ledsager, da han bemærkede en hel Pøbelskare, som forfulgte ham tilhest; og uagtet han, kjørende i en Enspændervogn, drev sin Hest fremad af al Kraft, vandt de ikke desmindre paa ham, og én af dem, som red den rappeste Hest, vilde udentvivl have naaet ham havde ikke hans Hest styrtet. Pøbelen forsøgte nu at afskjære ham Vejen og vandt nu saa hurtig Terræn, at de vare kun tre hundrede Alen fra ham, da han mødtes med O. Porter Rockwell og John Ridder, der vare ifærd med at forflytte syge Familier fra de afbrændte Distrikter til Nauvoo. Seende Fredsdommeren komme kjørende nedad Bakken og henimod dem med en saadan forfærdelig Fart, anraabte de ham og

spurgte, hvad der var paa Færde. Han berettede, at han var forfulgt af Pøbelen, og befalede dem i Statens Navn til at yde ham Beskyttelse. De svarede, at de vilde gjøre saa, da de vare vel bevæbnede. Fredsdommeren vendte sig, opmuntret ved dette, mod den forfølgende Skare, hvem han befalede at standse; dog da de ikke viste sig tilbøjelige til at adlyde Befalingen, men fortsatte at nærme sig, aabenbart blodtørstige og tillige toge Sigte paa ham, befalede han O. Porter Rockwell til at skyde. Denne tog Sigte paa den forreste af Forfølgerne, og samtidig med Knaldet af Geværet faldt Rytteren af Hesten. Hans Kammerater standsede Forfølgelsen for at tage Vare paa den Faldne, og Fredsdommeren fortsatte uhindret vidrre.

(Forts.)

„Stil ej Lyset under en Skjæppe."

Drømmende ved Havets Bred,
Git jeg i en Aften silde,
Maanen sine Straaler milde
Sendte her paa Jorden ned.
Da jeg tænkte i mit Hjerte:
Hvilken frydefuld Natur!
O hvor skjøn er dog den Kjerte
Dér paa Himlen blank og pur.

Udi mørke, dystre Nat
Kom Du med din lyse Skive,
Mange her paa Jord oplive,
Der Dig elske som en Skat,
Ej er Du af dem, som have
Lys annammet og ej er
Villig til med denne Gave
At oplyse Mennesker.

Thi det Lys, Du faar fra Sol,
Som er Liv og Lys og Glæde,
Du udstraaler over Hede,
Mark og Eng, fra Pol til Pol.
Derfor er Du En blandt Disse,
Der opfylde Herrens Bud.
Lyset, som Du fik, tilvisse
Mildelig Du sender ud.

Herren Solen er forvist,
Thi han Lys og Liv udspreder
Til Enhver, som sig bereder
For hans Søn, vor Herre Krist,
Dette Lys har vi annammet,
Som i Mørket vandred' om,
I vor Sjæl det mildt opflammed',
Da dets Straale til os kom.

Men Enhver maa bruge Flid,
Thi Guds Lys vi maa udsende
Vidt omkring til Verdens Ende,
Medens han os skjænker Tid
Borttag Mørkets tykke Tæppe,
Som indhyller denne Jord,
Stil ej Lyset under Skjæppe,
Thi det er mod Herrens Ord.

Søskende! min Moral fast,
Og lad altid Lyset brænde.
Som vor Gud i Jer lod tænde,
Hvilket er en herlig Skat.
Thi som Maanen os opliver
Ved det Lys, den faar fra Sol,
Bør vi sprede ud med Iver
Lyset fra Guds Naadestol.

Red.

Blandinger.

Jordskjælv. I forrige Uge mærkedes paa Sicilien et heftigt Jordskjælv, efterat det uophørlig havde regnet i 21 Dage. Svovlminerne ved San Paolo ere sammenstyrtede, og Skaden derved anslaaes til 300,000 Lstl. Ætna er i Udbrud, hvorved megen Ejendom er gaaet tabt. Tiberen er gaaet over sine Bredder, og Roms lavere Kvarterer staa under Vand. Vesuv viser Tegn til Udbrud med en meget lav Barometerstand.

Forlis. „Vardep.'s" Meddelelse for nogle Dage siden om, at et stort Skib vistnok var gaaet til Grunde paa Hornsrev, har destoværre bekræftet sig. Barkskibet „Thalia", hvis Navnebrædt er fundet paa Kysten, afgik ifølge „Aalbp." den 20de f. M. fra Hjemstedet Bremen med en Ladning Stykgods og tomme Petroleumsfade til Filadelfia. Ladningen er nu opdreven langs Kysten, og det formodes derfor, at Skibet er slaaet i Stykker paa Hornsrev Natten mellem den 22de og 23de f. M. Besætningen, 16 Mand foruden Kaptainen, har man ikke siden hørt noget fra, og den er derfor sandsynligvis omkommen.

Stranding. Den 6te Novbr. om Eftermiddagen Kl. 4 opdagede ifølge „Thist. Amtsav." Fiskere paa Lild østre Strand, at et hollandsk Skib var grundstødt paa Stenrevlen „Bragen", hvorfor de i deres Baade begav sig dertil for at tilbyde deres Assistance. Kaptajnen paa Skibet vilde imidlertid endnu ikke modtage den, men lovede senere at signalisere om Hjælp, derjom den maatte blive fornøden. Om Natten Kl. 4 iagttoges Signalene, hvorfor Fiskerne atter begav sig til Skibet og bjergede Mandskabet, 6 Mand.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Kontoret i Lorentzensgade Nr. 14, 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postkontorer.

Indhold.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. G. Larsen.

Trykt hos F. E. Bording.